



sefm¹³⁹ més que muntanya

Butlletí Secció Excursionista del Foment Martinenc
www.sefm.cat setembre-octubre 2011

PROVENZA, 598 / TEL. 93 456 41 70 - 08026 BCN
ROGENT, 51 BIS / TEL. 93 455 21 68 - 08026 BCN

MODA HOME

flis flás

**BAR REST.
FOMENT MARTINENC**

**FESTES D'ANIVERSARI.
GRUPS D'EMPRESES.
CUINA DE MERCAT PER
ENCARREC.
PREUS A MIDA.**

TELF: 653-77-19-44 MIQUELVILO@HOTMAIL.COM



EDITORIAL

Apreciades sòcies, apreciat socis,

El divendres 8 de juliol vam donar per tancada la temporada 2010-2011, no obstant això, la calor i el bon temps han fet que continuéssim buscant activitats per fer, i a la junta ens ha fet bullir el cap, buscant, i gestionant les activitats per de la propera temporada.

Mentrestant, en aquest parèntesi, la majoria de nosaltres, per sort, hem pogut gaudir d'un temps sense obligacions laborals, que ens permet posar distància al dia a dia absorbent a què estem acostumats. Bon moment per reflexionar, descansar... i agafar forces per a la pròxima temporada que ja està trucant a la porta.

Enrere deixem doncs, una temporada convulsa, amb tres assemblees, dues d'extra ordinàries, i una d'ordinària. Però també és la temporada en la qual, entre altres coses, vam iniciar el premi a l'empenta. Em congratula poder dir-vos que la consecució va estar renyida, i que diversos socis han estat guanyadors parcials. Finalment, i com és natural, el guanyador, però, va ser un. I així ens agradaria seguir aquesta temporada 2011-2012, amb noves iniciatives i activitats per a tothom.

Desitgem que hageu passat un bon estiu,

Jaume Cañas

Portada: GR83: Pujant al pla Guillem

Pàg. 3: Editorial

Pàg. 5: Activitats

Pàg. 8 i 9: Col·laboracions

Pàg. 12 a 18: Col·laboracions

Autor:a Mònica Pedret

Pàg. 4 : Secretaria, Biblioteca, Activitats

Pàg. 6 a 8: Notícies

Pàg. 10 i 11: Fotos activitats

Disseny portada: Jaume Figuera

Elaboració: Lúdia Cabré

Col·laboració: C. Normalització Lingüística



SECRETARIA

Durant el mesos de juny i juliol s'han donat d'alta com a sòcies de la Secció Excursionista les següents persones:

Ana Martínez, Jaume Vilageliu, Montse Mercader, Josep Pano i Sussi Simó.

Els donem la benvinguda a tot/es!!!

Hem informatitzat totes les dades dels socis i ens agradaria tenir-les el màxim d'actualitzades possible. És per això que us demanem que envieu un correu a l'adreça de la Secció: info@sefm.cat per fer-nos saber les vostres adreces de correu electrònic, així com si esteu interessats a deixar de rebre el butlletí en format paper i rebre'l només en format digital.

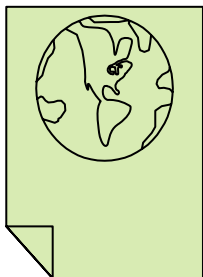
BIBLIOTECA

Adquisicions:

Actualització de la col·lecció de mapes de l'editorial Alpina.

Donacions:

50 mapes de l'editorial Alpina. Cedits pel Sr. Joan Ortí.



LES NOSTRES ACTIVITATS

QUÈ FAREM?

Durant els mesos de setembre i octubre de l'any 2011 tenim previst fer les activitats que trobareu en el full adjunt i de les quals fem aquest resum:

- 2 sortides de senderisme: GR.
- 2 sortides del cicle "Cims emblemàtics de la nostra terra"
- 2 sortides del cicle "Dissabtes vallesans"
- 1 sortida del cicle "Anem d'aventura"
- 1 sortida d'alta muntanya.
- 3 sortides de BTT.
- 3 sortides del grup de jubilats exctes.



GRUP DE JUBILATS EXCURSIONISTES

En el mes d'octubre de 2010 vam iniciar les excursions de jubilats amb un balanç molt positiu de participació i amb un grau de companyerisme excel·lent, gaudint de les diferents excursions del nostre territori català.

Fins aquí, gaudir d'aquestes excursions va ser el principal propòsit, que sense cap mena de dubte ho hem aconseguit, però el que voldria destacar és el valor humà de moralitat, nostàlgia i respecte entre nosaltres, tornant a revivre els nostres primers contactes amb la naturalesa, carregats d'un sentiment de respecte i estima per les nostres muntanyes.



Aquest és un dels motius, si més no el principal, per continuar fent les nostres excursions, amb aquell company que fa uns anys ja compartíem tots aquests valors i sentiments, i recuperar-los de nou després de dedicar gran part de la nostra vida a la família, crec que és molt gratificant. No em voldria descuidar de tots aquells companys que s'han incorporat per primera vegada amb aquesta iniciativa, i que fa possible fer més ampli aquest cercle d'amistat, portats per la mateixa afició en aquest món de la muntanya.



Aquest és el balanç que faig al final d'aquesta temporada i amb aquest mateix propòsit, tant el Jordi Nieto com jo hem agafat el compromís amb fermesa per continuar la pròxima temporada, prevista per al pròxim **5 d' octubre**, amb la valuosa col·laboració de tot el grup, que en definitiva és l'ànima de tot plegat.

Jordi Cabré Camps



LLIGA FUTBOL SALA ENTRE SECCIONS FOMENT MARTI-NENC

El passat 21 de maig va tenir lloc el 3r torneig entre seccions del Foment Marti-nenc, celebrat al pati del col·legi Zafra, en el qual la Secció Excursionista va quedar en 4t lloc.

Des d'aquestes línies felicitem especialment als guanyadors: la Secció de Tennis-taula i també a tots els participants



FONT DE CAN GÜELL

I l'endemà del patit, el diumenge, uns quants voluntaris van anar a fer l'arranjament de la font de Cant Güell (o dels Caçadors). El lloc cada cop està més condicionat i és visitat per passejants del parc.

Després de la feina feta no hi ha res com un bon dinar a Can Sardà.



46è CONCURS DE FOTOGRAFIA DE LA SEFM

El passat mes de maig es va celebrar el 46è concurs fotogràfic de la SEFM, exposant algunes de les fotografies presentades a la nova sala Manuel Camaño de l'Entitat junt amb una petita exposició de càmeres fotogràfiques antigues.

L'acte va estar presentat per la sòcia de la SEFM Rosalia Segura i va comptar amb la presència del president de l'entitat, Sr. Ferran Cebrian, el qual va dirigir unes breus paraules als assistents.

Enguany abans de fer l'entrega del primer premi d'activitats social el president de la secció excursionista Sr. Jaume Cañas va dirigir unes paraules als assistents que transcrivim a continuació:

“Tal com estableixen les bases del concurs, hi ha una modalitat més interna, una modalitat que vol fer visible l'activitat dels socis, el premi a la modalitat d'activitat social.



Des de la junta i a iniciativa de gent propera a la Secció, hem volgut recollir una proposta i fer-la nostra. El passat mes de febrer el Jordi Hernández va perdre la vida en un accident de trànsit. El Jordi reprenia la tasca com a president de la Secció i els qui el coneixieu el recordareu sovint amb una càmera penjada al coll. El concurs fotogràfic és un projecte, un més entre molts altres de la Secció i de l'Entitat, en el qual havia esmerçat esforços un any més. En agraïment a la seva tasca i reconeixement a la seva persona atorguem el primer premi a la modalitat d'activitat social in memoriam de Jordi Hernández. Que noves activitats i noves fotografies facin que la Secció pugui celebrar moltes edicions més que ens mantinguin viu el seu record.”

Des del butlletí, felicitem a tots els guanyadors i molt especialment als guanyadors dels premis d'activitats (social):

1r premi: Manel García

2n premi: Jordi Cabré



Entrega del 1r premi social

OBRES A LA SECRETARIA DE LA SEFM

Durant el mes de juliol hem canviat la imatge de la nostra secretaria. Igual que vam fer l'estiu passat amb la sala d'excursionisme, ara li ha tocat el torn al despatx, pintant i canviant tot el mobiliari, tal i com estava previst segons el projecte presentat per la Thaïs Borri. Durant tot un cap de setmana un colla de voluntaris va dedicar un bon grapat d'hores a desmuntar i muntar mobles mentre altres es dedicaven a la pintura.

Cal dir que encara no està enllestida del tot, ja que l'Entitat tanca durant el mes d'agost i no es podrà enllestir, però el resultat inicial sembla que és força positiu.

Des de la junta volem agrair als voluntaris les hores dedicades a fer possible aquest canvi.





CLOENDA DE TEMPORADA

El passat 8 de juliol, va tenir lloc la cloenda de temporada de la SEFM. Es va passar un recull de fotografies de totes les activitats realitzades i es van “inaugurar” la pancarta i els roll’ups que ha fet la SEFM per poder-los lluir a tots els actes que organitzi.

Es va fer entrega dels premis “Piolet d’or” i “Premi a l’empenta” que aquest any ha correspost als següents socis, fent constar que, tal i com marquen les normes d’aquests premis, un mateix soci no pot optar dues vegades al primer premi i que aquest any el piolet d’or li hagués tocat al soci Salvador López:

Piolet d’or: Albert Sintes

Piolet d’argent: Carmen Lucas

Piolet de bronze: Eloi Olesa

Premi a l’empenta: Eloi Olesa

Destaquem que el premi a l’empenta consta d’un trofeu i d’un val de mitja pensió a l’hotel Cal Felipet a la Cerdanya.

COL·LABORACIONS

CLARABIDES ORIENTAL

Un altre repte assolit.

El Clarabides oriental, 1 de maig del 2011, dia Internacional del Treballador, la Vall d’Estós.



Arribem a Benasc després d’un viatge d’unes 3 hores més o menys. Mentre algú aprofita per a anar de compres o per voltar per la grandiosa botiga; que si estris de muntanya, pantalons, sacs, polars, jaquetes, llibres, mapes i botes d’alta muntanya, tot de complements per a futurs aniversaris.

Arribem al pàrking on deixem els cotxes i comencem l’ascensió cap al Refugi d’Estós (1.895 m).

Mentre xerrem, xerrameca i altres mans alçades, anem muntant el bell camí. Cabana de Santa Ana, La Fuente de Coronas, entre el sol i la lluna, Aigüeta de Batisiells, “Gorgas Galantes”, “Cabaña del Turmo” i finalment després d’una forta pendent visualitzem el Refugi d’Estós.



Tarda de xim-xim, cartes, escacs, xerrades filosòfiques i pòquer, arriba l'hora del sopar, les famoses quatre patates es recordaran per temps, ah! I el xopet.

L'endemà l'ascensió al Clarabides Oriental. Quin temps tindrem? Boira a la Vall, mal senyal, però potser aixeca el dia, les prediccions no són molt bones, matí entre núvols i tarda de plugims.

Ens espera el silenci dels pensaments, de les petjades de l'entorn. Travessem el barrenc, l'alçada guanyada per cada passa que fem, ens fa perdre, de seguida el nostre refugi, la nostra llar d'hores compartides.

De 1.895 m a 3.012 m van 1.117 m de desnivell, ho aconseguirem? Jo n'estic convençuda. Avui sí, la fortalesa de cada un dels membres del grup forma una fortificació, cadascú al seu nivell empeny cada tram deixat enrere.

Mentre el fred cala als qui esperen i la calor humiteja les samarretes dels que arriben, el grup va ascendint a l'hora més o menys establerta i això ens dóna ànims, una mica de xocolata, una galeta, una taronja o crema solar, uix no, que no és crema solar que és llet condensada.

Entre roques, rampes i algun que altre bunyol arribem als llacs de Gias, parem, reposem i decidim.

La prudència surt com a temps de meditació. La resta de Dones i acompanyants segueixen. Aquesta vegada segur.

Des de lluny, els qui ens hem quedat veiem uns punts minúsculs que van ascendint. La boira amenaça, patim, estem neguitosos. Xino-xano descendim amb el pensament dels que estan fent el cim; el temps, l'horari, l'esforç, les butllofes.

Van passant els minuts volent que els qui estan allà dalt ens atrapin amb l'alegria d'haver aconseguit el propòsit i que tothom estigui bé.

Una passejada, un banc per contemplar, una fotografia per allà, escoltar i poder-ho compartir amb les companyes i amics que no han pogut venir.

Un plovisqueig comença a atrapar-nos, quan, finalment, els membres de l'expedició, mica en mica van arribant i ens expliquen la seva vivència, experiència i el goig que aquesta vegada Sí. Dones i 3.000 ha assolit el Clarabides Oriental, 3.012 metres.

Felicitats a totes i tots; Carme Lucas, Daina, Montserrat Soler, Montserrat Tarrés, Thaïs Borri, Enric, Eusebio, Jaume, Salva, Miquel, Llop i jo.

Ara és hora de canviar-nos de calçat, menjar quatre cacauets i pensar en la dutxa que ens espera a casa per a descansar.

Mònica Pedret



FOTOS ACTIVITATS REALITZADES



Pic Russell Oriental

Foto: Ernesto García



Teide

Foto: Eusebio Bastida



GR83: 8a etapa: Beget—Prats deMolló

Foto: Montserrat Soler



Pic de Coronas

Foto: Albert Sintes



Font de Can Güell

Foto: Jaume Figuera



GR10: Goulier-Coudenes

Foto: Elói Olesa



Mont Pelvoux (Écrins)

Foto: Albert Sintes



GR83: 9a etapa: Canigó

Foto: Mònica Pedret



GR10: Condenes-Merens-les-Vals

Foto: Eloi Olesa



BTT: Coll d'Ares

Foto: Albert Sintes



Montblanc

Foto: Thaïs Borri



Dent d'Alba

Foto: Albert Sintes



CAMÍ DEL NORD

Cinquena etapa: **Diumenge 20-2-2011:** *Osor – Susqueda – Sant Martí Sacalm – Les Planes d'Hostoles.*

Sisena etapa: **Diumenge 20-3-2011:** *Les Planes d'Hostoles – Cogolls – Casa Nova de l'Estanyol – Sant Salvador de Puig-alder – Coll de la Serella – Coll de la Fontpobra – Sant Miquel Sacot - Olot*

El recorregut d'aquestes dues etapes es de 20,3 km la primera i de 21,7 la segona, amb un total de desnivells acumulats de 1.472 m fins a les Planes d'Hostoles i 1.334 m fins a Olot. D'aquests desnivells 736 són positius des d'Osor fins a Sant Martí Sacalm, i 707 en el tram que va des de les Planes d'Hostoles fins a Sant Miquel Sacot, ja poc abans d'arribar a Olot.

Des d'Osor, al cor de les Guílleries, fins al bell mig de la Garrotxa, en aquestes dues etapes descobrirem alguns dels més bonics i peculiars paisatges de la nostra geografia.

Sortim diumenge dia 20 de febrer de la petita localitat d'Osor situada a 340 m sobre el nivell del mar i a una distància de 16 km de Sant Hilari Sacalm d'una banda, i de l'altra de la vila d'Angles a tan sols 9 km. Osor es troba al fons d'una vall i sembla encongida en ella mateixa com si es volgués protegir de les muntanyes que l'envolten. El petit i encisador pont romànic ens parla del seu passat llunyà ja que existeix referència documentada d'aquesta localitat l'any 860.

Enfilem la pujada cap al Coll de Nafre a 610 m d'altitud, seguint el vell camí que uneix les valls d'Osor i Susqueda. Poc abans d'arribar-hi trobem l'ermita de Ntra. Sra. del Part del 1687 restaurada al segle XIX, però actualment en no gaire bon estat. A tan sols 3 km del coll es troba el Santuari de la Mare de Déu del Coll magnífic mirador sobre la vall de Susqueda, els cingles del Far, la vall d'Osor i el massís de Solterra. El lloc pertanyia al monestir d'Amer i l'església romànica és esmentada ja el 1184 i 1187. Tot seguit continuem per una pista en forta baixada fins a arribar als meandres més recòndits del pantà de Susqueda, que anirem vorejant fins a arribar a la presa i els edificis de la Central Elèctrica. El nostre trajecte es veu modificat per una circumstància força normal, però que a nosaltres ens suposa una variant de quasi bé 4 km més afegits, i és que la passera que travessa pel damunt de la capçalera del pantà la trobem tancada per obres, i ens obliga a vorejar-la donant la volta fins a trobar de nou la seva banda oposada. Malgrat és un contratemps per a nosaltres, és cert que això ens demostra un cop més que el que fem no és només un recorregut per paisatges bonics o encisadors, sinó que es tracta d'un viatge que ens mostra la realitat que fa bategar el nostre país, sigui aquesta humana, agrícola o industrial i de la qual es pot esdevenir algun fet o circumstància que modifiqui o alteri l'itinerari previst.

El pantà de Susqueda és l'últim en el temps i més important embassament del sistema d'aprofitament hidrogràfic del Ter (Sau-Susqueda-el Pasteral) que un cop superades les resistències dels habitants de la zona, Hidroelèctrica de Catalunya va iniciar-



ne la construcció el 1963 aprofitant el congost que formava el riu entre les serres de Montdois i Sant Benet amb la intenció de garantir l'abastament d'aigua a Girona i Barcelona. Fou inaugurat el 1968 i sepultà sota les aigües el poble de Susqueda i les terres i masies de les valls de Susqueda i Querós.

Un cop deixem ja la Central Hidroelèctrica, el camí costreja de nou i el fem sense perdre de vista les cingleres del Far i Taverdet que s'emmirallen en el pantà i fan d'aquest indret un magnífic i encantador entorn paisatgístic. En arribar al turó del Portell, canviem de vessant, i les rouredes i les fagedes guanyen terreny als boscos d'alzines. Des d'aquí i fins a arribar a Sant Martí Sacalm ens endinsem de ple en el Collsacabra, un altiplà format per una plataforma estructural amb cingles al sud i a llevant d'una altitud mitjana de 1.100 m que se situa entre Osona, la Selva i la Garrotxa, i constitueix per si mateixa una comarca natural. La coneguda localitat de Rupit va ser la població més important de la comarca des de l'edat mitjana, i avui dia ho és l'Esquirol (antiga Santa Maria del Corcó).

Arribem a Sant Martí Sacalm, petit nucli habitat anomenat antigament Cantallops i esmentat ja el 1197. El santuari del mateix nom data del segle XII i actualment conserva alguna part romànica però va ser transformat totalment al segle XVII. Ens trobem en un lloc de privilegiada panoràmica, d'una banda, Susqueda i les Guilleries, de l'altra, les cingleres del Collsacabra, i emergint en el mateix pla i damunt nostre, la magnífica i impressionant cinglera del Far, i enfilant el camí de baixada les primeres elevacions volcàniques de la Garrotxa, el Bassegoda, i més enllà la silueta nevada del Pirineu.

Deixem a l'esquerra el camí que porta pel grau de Santa Anna fins a l'ermita del mateix nom i al santuari de la Mare de Deu del Far al capdamunt de la cinglera, i prenem el camí de la dreta que comença a davallar i sense cap dificultat enmig de prats i boscos tot i que algun tram ens resulta més difícil a causa en bona part de les darreres pluges i l'acció de les motos i quads que s'endinsen sovint per camins i pistes i han malmès una bona part dels darrers revolts que ens resten per arribar a la localitat de les Planes d'Hostoles. Si bé les pluges no es poden evitar, sí que és de lamentar la intromissió d'aquest elements motoritzats que sense cap mena de respecte hi circulen sense control i sense parar-se a valorar les destrosses que ocasionen.

Arribem a les Planes d'Hostoles pel camí que ha substituït l'antiga via del carrilet que anava de Girona a Olot, testimoni del que va suposar el tren en la indústria i que després va deixar pas al transport per carretera. En èpoques properes passades els successius governs del nostre país no van invertir en aquest mitjà de transport i moltes línies van quedar obsoletes essent molt més fàcil tancar-les, quan altres països molt més industrialitzats van invertir per modernitzar-les i actualment segueixen tenint una xarxa ferroviària molt més potent. Ara les hem convertit en *vies verdes*.

Des d'aquesta mateixa localitat situada al sud de la serra de Finestres, entre els cingles de la Salut i el Far, i a la qual hem arribat pels contravinguts *túnel de Bracons*,



reprenem de nou el camí el diumenge dia 20 de març. Faig esment de forma explícita als túnels, perquè si són acceptables d'una banda els motius que els ecologistes i algunes organitzacions van fer servir en el seu moment per ser-hi contraris, també és cert que no es pot deixar d'escoltar els que hi viuen i que van manifestar amb tot el seu dret que aquesta infraestructura els suposava un estalvi de temps i era una connexió necessària per al desenvolupament de la zona. No sempre han estat ben enteses les actuacions que s'han fet en el territori en benefici del progrés i la modernització. El temps acaba donant la raó a uns o altres.

Molt a prop de la zona es troben les ruïnes del castell de Hostoles, que es deixa de banda sense passar-hi, però que val la pena fer-hi esment ja que va ser centre del poder feudal a la vall d'Hostoles. Aquest petit castell va tenir una gran importància en els esdeveniments polítics que van tenir lloc als comtats catalans des de l'any 1000. Els primers documents daten, però, de l'any 1021, època en què va pertànyer als comtes de Besalú, i a posteriori va tenir com a propietaris nombroses famílies durant el segle XII, entre ells els Montcada i els Hostoles. Durant la guerra de Remença contra Joan II d'Aragó, el castell va estar en poder dels remences, que el van fortificar. Els primers trams són per carretera i pista asfaltada, i es fa una mica més feixuc caminar i no triguem massa a arribar a Cogolls, on trobem la capella de Sant Cristòfol, d'origen romànic, encara que molt modificada. Continuem endinsant-nos en uns paratges solitaris i poc freqüentats i és ben segur que ens trobem en la Garrotxa més desconeguda. Si ens hi fixem bé, anirem descobrint masies molt peculiars, algunes es veu clarament que la seva reconstrucció ha estat amb motiu de convertir-se en residència sigui habitual o en segona residència, però també deixant ben clar que els seus nous propietaris són famílies amb alt poder econòmic. Tot i així també trobem les que encara compleixen la seva originària funció, signes evidents que la Garrotxa encara té una activitat agrària important. El clima de la comarca amb un índex de pluviositat alta afavoreix per lògica la vegetació i el conreu.

Després de passar per la Casa Nova de l'Estanyol, deixem el camí del GR83 durant una estona per desviar-nos a l'esquerra i per un corriol molt fressat que puja suau però en pujada sostinguda, arribem al indret més bonic de tota l'etapa: l'ermita del castell de Sant Salvador de Puig-alder, incomparable mirador sobre la Garrotxa i el Collsacabra. De l'antic castell només es conserva l'ermita, documentada el 1184. Històricament el castell té connexió amb el d'Hostoles i ambdós van ser esmentats en el testament sacramental de Bernat "Tallaferro", comte de Besalú. Reprenem de nou el GR83 travessant la masia de l'Estanyol i entre boscos de faigs i roures anem pujant fins a arribar al coll de la Font Pobra i després davallem fins a la font del mateix nom.

Ens trobem en el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa que és el millor exemple de paisatge volcànic de tota la península Ibèrica i un dels més importants d'Europa. L'any 1982 va ser declarat Paratge Natural d'Interès Nacional. El focus volcànic principal és la plana d'Olot i les seves vessants, per on es va escolar la lava seguint la vall del Fluvià fins a Sant Jaume de Llierca. Un altre sector important es la



vall tectònica del riu Ser al peu de les serres del Corb i de Finestres i on es troben els volcans més importants, Santa Margarida i el Croscat. La major part dels volcans de la zona, n'hi ha prop d'una quarantena, són imperceptibles a la nostra vista si no és des d'una altura considerable, ja que els seus relleus estan coberts de vegetació. Es tracta de volcans entre 350.000 i 10.000 anys d'antiguitat que es troben en període d'inactivitat, no en va les dues erupcions del Croscat, que és el volcà més jove, tingueren lloc ara fa 17.000 i 11.500 anys. Aquest volcà és de tipus estrombolià i el seu cràter té forma de ferradura; presenta un tall en el seu flanc de més de 100 metres d'alçada i 500 d'amplada que és el resultat de l'extracció de gredes a la qual estigué sotmès fins a l'any 1991 i que va ser el motiu principal de les mobilitzacions populars que donaren lloc a la creació del Parc Natural.

Els camins a banda i banda ens mostren els estrats o capes característics de la terra volcànica i que a causa de l'erosió del temps va conformant camins de pedres i terres negres. Deixem a una banda el camí que ens porta al volcà de Santa Margarida, el més important de la zona i que es troba en el municipi de Santa Pau. És un volcà apagat de 682 metres d'altitud i la seva extensa boca té uns 2000 metres de perímetre. El més característic és que en el pla format pel cràter s'hi troba l'ermita del mateix nom d'origen romànic i que va ser sufragània de la de Sant Miquel Sacot, també d'origen romànic, però ampliada i reconstruïda al segle XVIII en estil neoclàssic i que es troba en un lloc privilegiat i encisador.

El camí que ens ha de portar fins a Olot el seguim tot endinsant-nos en la molt coneguda Fageda d'en Jordà, que creix sobre la colada de lava del volcà del Croscat que s'estén pels municipis de Santa Pau, Olot i les Preses. És un bosc de faigs excepcional ja que es troba a 550 metres d'altitud i amb unes condicions d'humitat perfecta, i les roques volcàniques permeten que el drenatge de l'aigua sigui molt eficaç. Es troba en un espai pla, amb turons suaus (tossols) i els arbres tenen una alçada de més de 25 metres d'alçada que és el que li dona la veritable espectacularitat.

La Fageda d'en Jordà ha estat font d'inspiració d'artistes com Joan Maragall, que va escriure el poema que la va fer famosa.

La nostra etapa d'avui s'acaba a Olot, capital de la Garrotxa, comarca situada al NE del nostre país i que se subdivideix en dues parts molt ben diferenciades: l'Alta Garrotxa i la Baixa Garrotxa. L'espai natural de l'Alta Garrotxa presenta un paisatge escarpat on les valls són profundes i estretes, envoltades de penyes altes i parets rocoses. De fet de les dues accepcions que l'etimologia atorga a la paraula *Garrotxa*, una vol dir "terra aspre, trencada i de mala petja" i fa referència expressa i clara a l'Alta Garrotxa. La Baixa Garrotxa en canvi és molt més suau i humida i les valls són planes per l'efecte de l'activitat volcànica, el que fa que s'hagi desenvolupat molt més, i on es troben les poblacions més importants de la comarca incloent-hi la seva capital.

Carmen Lucas



GR10 DEL CANTÀBRIC AL MEDITERRANI

Etapla: De Goulíer a Coudènes 4 i 5 de juny de 2011

Ja ha passat quasi un any i la maquinària s'ha tornat a posar en marxa per continuar aquest GR, camí de trobar el mar Mediterrani.



Després de fer tota la logística necessària amb els cotxes, ens trobem a punt per començar a caminar a la població de Goulíer (1.110 m) on la boira baixa no pronostica gaire bon temps. Al cap de poc ja portem la capelina posada, tot i que últimament hi ha qui porta paraigües per anar a la muntanya, encara que sigui tot desmanegat...

Pugem primer al coll de l'Esquérus (1.467 m) i després al coll de Lercoul (1.549 m). Entremig parem a dinar sota el porxo d'entrada del refugi de Grail (1.485 m), al bosc de Sem. Ha parat de ploure i estem mig a cobert, cosa que s'agraeix.

A partir d'aquí es pot dir que ja no plourà més en tot el dia i que pràcticament tot és baixada fins a la població de Siguer (740 m) final de l'etapa d'avui, passant primer per la població de Lercoul.

"La petit gîte" de Siguer on dormim és tot un reconeixement al bricolage casolà... però *molt cassolà*... Res a dir perquè el dormir sota cobert i amb llits sempre és tot un luxe a la muntanya i s'agreen segons quins esforços pensats per a la comoditat i benestar dels *randoneurs*, com el tros de porexpan que hi havia posat per protegir-nos dels cops de cap contra el llistó que aguantava l'estanteria de damunt els fogons...

L'endemà comencem, com quasi sempre, en forta pujada, primer cap a Gestès (960 m) amb les capelines posades, però al coll de Gamel (1.390 m) ja ens les hem tret. Passem pel coll de la Lène i pel coll de Sasc (1.798 m). Ja portem més de 1.000 metres de desnivell de pujada, però, què és això en aquest GR? Doncs no és ni la meitat que en altres etapes... em canso només d'escriure-ho.

Baixem cap a Sirbal (1.350 m) amb els peus tot xops des de fa hores i tornem a pujar cap al coll de Sirmont (1.693 m) i arribem en forta (molt forta) baixada en mig d'imponents boscos fins a Coudènes (1.040 m) final de l'etapa d'aquest cap de setmana. Ara només queda agafar el cotxe i tornar a Goulíer a recuperar l'altre vehicle i fins d'aquí 15 dies en que tornarem a ser a Coudè-



nes per començar el següent tram.

Etapa: De Coudènes a Mérens les Vals

18 i 19 de juny de 2011

I han passat 15 dies i ja tornem a ser a Coudènes (alguns dels components del grup, entre mig han recuperat/repetit un parell d'etapes de l'estiu passat, és a dir, un non-stop de GR10).

Capelines de tots els colors posades i en marxa (en pujada, com sempre) cap a la jaça d'Artaran (1.695 m) i després cap a Beille d'en Haut (1.939 m).

Durant tot el dia farà mal temps, amb boira i pluja i només pararem a l'hora de dinar i perquè hem trobat un aixopluc, si no, ni dinem. Continuem pujant fins al coll de la Didorte (2.093 m) i crestem fins al refugi de Rhule (2.185 m). Llàstima de boira perquè el paisatge s'intueix magnífic.



Per compensar el mal temps del dissabte, l'endemà farà un dia de sol espectacular. Sortim de Rhule en direcció al coll de las Calmettes (2.318 m). Es nota que un de nosaltres ha "buidat" motxilla i ja no porta tan sobrepès perquè avui va "llençat". Baixem fins l'estany Bleu (2.132 m) passant per unes petites pales de neu força dura (sort que ja hi ha la traça feta) per tornar a pujar fins al coll de la Lhasse (2.439 m) el segon punt més alt de tot

aquest GR, on parem a fer un mos i gaudim de les espectaculars vistes, amb el pic del Carlit al fons.

A partir d'aquí ens espera una forta i llarga baixada fins a Mérens les Vals (1.060 m) punt i final del cap de setmana.

Etapa: De Mérens les Vals a La Cabanassa

2 i 3 de juliol de 2011

Tornem-hi que no ha estat res! Sortim, en forta pujada (quina expressió més repetida...) cap a la portella de les Bésines (de 1.060 m de Mérens fins a 2.333 m). Per sort, en aquesta etapa no farem servir les capelines.

Com que no ha estat un estiu molt calurós, tot està molt verd i hi ha molta



aigua i gaudim del paisatge. Fa sol i calor, però l'aire és fresc i fa que la pujada no es vagi fent gaire pesada.

Dormim al refugi de les Bésines (2.104 m) tot recordant la darrera vegada que hi vam dormir, l'any 2000 quan fèiem el GR107 camí de Montsegur. No recordem el tema dutxes com va anar llavors, però ara, cap dels components paguem els 4 euros que costen les fitxes per dutxar-se amb aigua calenta i tots passem per l'agradable sensació de l'aigua freda...



L'endemà, com sempre en pujada, arribem al coll d'Anyell (2.470 m) i baixem, trepitjant encara una mica de neu cap a l'estany de Lanós (2.220 m) i tornem a pujar cap a la portella de la Grava (2.426 m). Des d'aquí, sobre un paisatge molt maco, però que es fa molt llarg, anem cap a l'estany de les Bulloses (2.020 m), tot deixant enrere l'Ariege i entrant a la Cerdanya.

A les Bulloses ens refresquem; portem, no sé, no recordo, potser unes 6 hores caminant i encara ens en queden 4!!! Es nota que anem baixant i la calor comença a apretar. I baixa que baixa cap a la jaça de les Cabres (1.740 m) i Bolquera (1.613 m) on dinem, creuem les vies del tren groc i sortim de la Cerdanya, que ens ha durat ben poc i entrem al Conflent. Passem el coll de la Perxa (1.581 m) i finalment arribem a la Cabanassa (1.507 m) punt i final d'aquesta etapa.

Text: Lúdia Cabré

Fotos: Eloi Olesa i Lúdia Cabré





**Ca
Felipet**
hotel rural

Carrer de les Pedres, 2
17539 Olopte - Girona

Tel. 972 14 70 21 ó 620 93 83 06 - Fax. 972 14 70 45 hotel@cafelipet.com - www.cafelipet.com
Preus especials als socis de la SEFM

Andrés Castillo

BARCELONA 1991-2011

JOIERIA RELLOTGERIA

20è aniversari

C/. Rogent, 106

08026 Barcelona

Tel. i Fax 934350862

joieriaandrescastillo@hotmail.com

**ELÈCTRICA
MINERVA**

oooooooooooooooooooooooooooo

PILES Rogent, 76 - Tel. 934 362 713 BOMBETES

FUSIBLES 08026 BARCELONA

oooooooooooooooooooooooooooo

FIL ELÈCTRIC EQUIPS
PETIT MATERIAL FLUORESCENTS

ELÈCTRIC

ELIFER MOBLES

Rogent, 92-94

Tel. 93 436 02 08

Fax 93 456 93 54

08026 BARCELONA

elifermobles@yahoo.es

**ÒPTIQUES
TUTUSAUS**



OPTICS DES DE L'ANY 1910

Mallorca, 602 Tel. 93 245 94 55

Rogent, 80 Tel. 93 435 12 77

Corsega, 671 Tel. 93 456 22 01

15
JULIOL
2011

CONCERT DE JAZZ

EIX CLOT i MERCAT
DEL CLOT presenten:

2.5.6 JazzSoulBossa

El divendres 15 de juliol de 2011 a les
20:30h a la Plaça del Mercat del Clot.

Sortejem 400€ en vals de compra!!



Amb la col·laboració de:



SECCIÓ EXCURSIONISTA DEL FOMENT MARTINENC

Carrer Provença, 591-593 - 08026 Barcelona

Telèfon 934 357 376 - 679 380 362

www.sefm.cat

info@sefm.cat